

Sygn. akt IV KK 310/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 listopada 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Zbigniew Puzkarski

SSN Andrzej Tomczyk

Protokolant Łukasz Biernacki

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Roberta Tarsalewskiego
w sprawie **D. S.**

w przedmiocie wydania wyroku łącznego

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 9 listopada 2020 r.,

kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 13 grudnia 2018 r., sygn. akt II AKa (...),

zmieniającego wyrok łączny Sądu Okręgowego w K.

z dnia 13 września 2018 r., sygn. akt XVI K (...),

- 1. uchyla zaskarżony wyrok oraz zmieniony nim wyrok Sądu Okręgowego w K. i postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego na podstawie art. 572 k.p.k. umarza;**
- 2. obciąża Skarb Państwa kosztami procesu.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w K. po rozpoznaniu sprawy D.S. skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Okręgowego w K. z dnia 8 listopada 2006 r., sygn. akt XVI K (...), za przestępstwo z art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, popełnione w okresie od lipca 2005 r. do dnia 27 września 2005 r. na terenie C., na karę 3 lat pozbawienia wolności, z zaliczeniem okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 7 października 2005 r. do dnia 8 listopada 2006 r.,
2. Sądu Rejonowego w C. z dnia 2 marca 2009 r., sygn. akt II K (...), za przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. i art. 276 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełnione w dniu 26 września 2005 r. w C., na karę roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres lat 4; postanowieniem z dnia 13 sierpnia 2013 r. zarządzono wykonanie warunkowo zawieszonych kary pozbawienia wolności,
3. Sądu Rejonowego w C. z dnia 4 czerwca 2013 r., sygn. akt II K (...), za przestępstwo z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, popełnione w okresie od marca 2010 r. do grudnia 2010 r., na karę 2 lata i 6 miesięcy pozbawienia wolności,
4. Sądu Rejonowego w C. z dnia 25 listopada 2013 r., sygn. akt II K (...), za przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. i z art. 286 § 1 k.k., popełnione w dniu 7 października 2012 r., na karę łączną roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności (powinno być roku pozbawienia wolności – uwaga SN) z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat,

wyrokiem łącznym z dnia 13 września 2018 r., sygn. akt XVI (...):

1. połączył kary pozbawienia wolności wymierzone skazanemu D. S. prawomocnymi wyrokami opisanymi w pkt II i III, tj.: Sądu Rejonowego w C. z dnia 2 marca 2009 r., sygn. akt II K (...) oraz z dnia 4 czerwca 2013 r., sygn. akt II K (...) i wymierzył mu karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;
2. na poczet orzeczonej kary łącznej zaliczył skazanemu okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie Sądu Rejonowego w C. o sygn. akt II K (...)

od dnia 29 grudnia 2010 r. do dnia 31 grudnia 2010 r. oraz okres kary dotychczas w tej sprawie odbytej;

3. rozstrzygnął o kosztach pomocy prawnej udzielonej skazanemu przez obrońcę z urzędu;
4. uznał, że pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w sprawach nieobjętych wyrokiem łącznym podlegają odrębnemu wykonaniu;
5. w pozostałym zakresie umorzył postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego.

Apelacje od wskazanego wyżej wyroku łącznego wnieśli Prokurator Okręgowy w K. na niekorzyść skazanego oraz obrońca D. S..

Oskarżyciel publiczny zaskarżył orzeczenie sądu *meriti* w całości i zarzucił:

1. „rażącą i mającą istotny wpływ na treść wyroku obrazę art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2015.396) oraz art. 4 § 1 k.k. polegającą na nieprawidłowej ich interpretacji w zakresie stosowania w sytuacji przejściowej i błędnym przyjęciu, że art. 19 ust. 1 ustawy nowelizującej w warunkach niniejszej sprawy, gdzie wszystkie wydane wobec D. S. wyroki skazujące uprawomocniły się przed dniem 1 lipca 2015 r., nie wyłączył możliwości stosowania reguł intertemporalnych określonych w art. 4 § 1 k.k., co skutkowało rażąco obrazą art. 85 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. poprzez orzeczenie kary łącznej obejmującej kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w C. z dnia 2 marca 2009 r. o sygnaturze II K (...) i z dnia 4 czerwca 2013 r. o sygnaturze II K (...) w sytuacji, gdy brak jest warunków do połączenia tych kar jednostkowych albowiem czyn za który D. S. został skazany wyrokiem z dnia 4 czerwca 2013 r. o sygnaturze II K (...) został popełniony w okresie od marca do grudnia 2010 r., a więc już po wydaniu w dniu 2 marca 2009 r. wyroku o sygnaturze II K (...);
2. rażąco i mającą wpływ na treść wyroku obrazę art. 413 § 1 k.p.k. poprzez zaniechanie przytoczenia w części wstępnej orzeczenia wszystkich prawomocnych wyroków wydanych wobec skazanego D. S. , w stosunku do których Sąd rozważał wydanie wyroku łącznego, co skutkuje wątpliwością w

przedmiocie zakresu rozstrzygnięcia o umorzeniu postępowania z punktu 5 wyroku”.

W oparciu o te zarzuty skarżący wniósł o:

- uchylenie punktów 1, 2, 4 i 5;
 - wprowadzenie do części wstępnej wyroku Sądu Rejonowego w T. z dnia 14 września 2004 r. o sygnaturze VI K (...) i wyroku Sądu Rejonowego w R. z dnia 5 października 2005 r. o sygnaturze II K (...):
1. połączenie na mocy art. 85 i 86 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. oraz art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2015.396) kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami Sądu Okręgowego w K. z dnia 8 listopada 2006 r., sygn. XVI K (...) i Sądu Rejonowego w C. z dnia 2 marca 2009 r., sygn. II K (...) oraz orzeczenie kary łącznej 4 lat pozbawienia wolności;
 - połączenie na mocy art. 85 i 86 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. oraz art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2015.396) kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami Sądu Rejonowego w C. z dnia 4 czerwca 2013 r., sygn. II K (...) i z dnia 25 listopada 2013 r., sygn. II K (...) oraz orzeczenie kary łącznej 3 lat pozbawienia wolności;
 - zaliczenie na mocy art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonych kar łącznych okresów rzeczywistego pozbawienia wolności i okresów odbytych kar;
 - umorzenie na podstawie art. 572 k.p.k. postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego w pozostałym zakresie.

Natomiast obrońca w swojej apelacji zaskarżając wyrok Sadu pierwszej instancji w części ustalającej wymiar kary łącznej i zarzucając „obrazę przepisów prawa materialnego poprzez błędne przyjęcie wykładni art. 86 § 1 k.k. i nieuwzględnienie jego *ratio legis*”, wniósł o zmianę tego wyroku poprzez wymierzenie kary łącznej przy zastosowaniu zasady absorpcji, ewentualnie jego uchylenie w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania.

Po rozpoznaniu wskazanych wyżej apelacji Sąd Apelacyjny w (...) wyrokiem z dnia 13 grudnia 2018 r., sygn. akt II AKa (...):

1. zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że:
 - jego część wstępną uzupełnił o skazania:
 1. wyrokiem Sądu Rejonowego w T. z dnia 14 września 2004 r., sygn. akt VI K (...), za przestępstwo z art. 13 § 1 kk i art. 124 ustawy z dnia 6 września 2001 r. Prawo farmaceutyczne oraz z art. 133 cyt. ustawy, na karę grzywny w wysokości 60 stawek dziennych po 10 zł każda,
 2. wyrokiem Sądu Rejonowego w R. z dnia 5 października 2005 r., sygn. akt II K (...), za przestępstwo z art. 233 § 1 k.k. w zw. z art. 58 § 3 k.k., popełnione w dniu 17 lutego 2004 r., na karę 8 miesięcy ograniczenia wolności;
1. w opisie wyroku zawartego w pkt. IV w miejsce kary roku i 4 pozbawienia wolności, wpisał karę roku pozbawienia wolności;
2. uchylił orzeczenia zawarte w pkt 1, 2, 4 i 5;
3. w pkt. 1, na podstawie art. 85 kk i 86 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. oraz art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2015.396) połączył kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami Sądu Okręgowego w K. z dnia 8 listopada 2006 r., sygn. akt XVI K (...) oraz Sądu Rejonowego w C. z dnia 2 marca 2009 r., sygn. akt II K (...) i wymierzył skazanemu karę łączną 3 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności;
4. w pkt. 2, na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej w pkt. 1 kary łącznej zaliczył skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie Sądu Okręgowego w K. sygn. akt XVI K (...) od dnia 7 października 2005 r. do dnia 8 listopada 2006 r., od dnia 11 maja 2007 r. do dnia 30 lipca 2007 r. i od dnia 29 sierpnia 2007 r. do dnia 13 października 2008 r.;
5. w pkt. 3, na podstawie art. 85 kk i 86 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. oraz art. 19 ust 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2015.396) połączył kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w C. z dnia 4 czerwca 2013 r., sygn. akt II K (...) oraz Sądu Rejonowego w C. z dnia 25 listopada 2013 r., sygn. akt II K (...) i wymierzył skazanemu karę łączną 2 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności;
6. w pkt. 4. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej w pkt. 3 kary łącznej

zaliczył skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie Sądu Rejonowego w C. sygn. akt II K (...) od dnia 29 grudnia 2010 r. do dnia 31 grudnia 2010 r. oraz od dnia 11 października 2017 r. do dnia 13 grudnia 2018 r.;

7. w pkt. 5, na podstawie art. 572 k.p.k. w pozostałym zakresie umorzył postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego;
- w pkt. 6 ustalił, iż w zakresie nieobjętym wyrokiem łącznym poszczególne połączone wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu;
8. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymał w mocy;

Wyrok Sądu Apelacyjnego w (...) zaskarżył w całości obrońca D. S.. W kasacji zarzucił „rażące naruszenie prawa procesowego mające istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku tj. art. 569 § 1 k.p.k. poprzez wydanie wobec skazanego wyroku łącznego obejmującego jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone na mocy wyroków Sądu Okręgowego w K. z dnia 8 listopada 2006 r., sygn. akt XVIIK (...) oraz Sądu Rejonowego w C. z dnia 25 listopada 2013 r., sygn. akt IIK (...), w sytuacji, gdy organ wykonujący europejski nakaz aresztowania oraz skazany nie wyrazili zgody na wykonanie tych kar, zgodnie z wymogami wynikającymi z art. 607e § 1 k.p.k. - co w konsekwencji skutkowało brakiem warunków do połączenia skazań w wymienionych sprawach i orzeczenia kar łącznych pozbawienia wolności”.

W związku z powyższym skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w (...).

W pisemnej odpowiedzi na kasację Prokurator Okręgowy w K. wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej. Natomiast uczestniczący w rozprawie kasacyjnej prokurator Prokuratury Krajowej poparł kasację wnosząc o jej uwzględnienie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Trafny jest podniesiony w kasacji zarzut rażącego naruszenia prawa procesowego – art. 569 § 1 k.p.k. w zw. z art. 607e § 1 k.p.k.

Zasada specjalności sformułowana w art. 607e § 1 k.p.k. stanowi przesłankę ujemną dla orzeczenia kary łącznej obejmującej kary pozbawienia wolności, wymierzone za przestępstwa inne niż te, które stanowiły podstawę wydania na podstawie europejskiego nakazu aresztowania. Rażące naruszenie art. 607e § 1

k.p.k. i zawartej w nim zasady specjalności stanowi więc zarówno wydanie wyroku łącznego obejmującego kary pozbawienia wolności nieobjęte decyzją o przekazaniu, niezależnie od zasady przyjętej za podstawę ukształtowania kary łącznej, jak i wykonanie uprzednio orzeczonej kary łącznej obejmującej takie kary (por. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 20 października 2011 r., III KK 140/11; z dnia 14 stycznia 2014 r., V KK 357/13; z dnia 13 stycznia 2016 roku, III KK 471/15; z dnia 6 grudnia 2018 r., sygn. IV KK 502/17; z dnia 6 lutego 2020 r., II KK 2/20). Ograniczenie wynikające z zasady specjalności jest przy tym „inną okolicznością wyłączającą ściganie”, o której mowa w art. 17 § 1 pkt 11 k.p.k., w związku z czym jej naruszenie należy zakwalifikować jako bezwzględną przyczynę odwoławczą z art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 lipca 2015 r., II KK 35/15).

Nie może budzić wątpliwości, że w niniejszej sprawie Sąd Apelacyjny w (...) rozpoznając wniesione zwykłe środki odwoławcze i orzekając, w uwzględnieniu apelacji prokuratora na niekorzyść skazanego, reformatoryjnie wskazaną wyżej zasadę specjalności naruszył. Połączył bowiem węzłem kary łącznej kary pozbawienia wolności orzeczone wobec D. S. wyrokami Sądu Okręgowego w K. z dnia 8 listopada 2006 r., sygn. akt XVI K (...) i Sądu Rejonowego w C. z dnia 2 marca 2009 r., sygn. akt II K (...), wymierzając karę łączną 3 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności (pkt 1) oraz wyrokami Sądu Rejonowego w C. z dnia 4 czerwca 2013 r., sygn. akt II K (...) i z dnia 25 listopada 2013 r., sygn. akt II K [...] /13, wymierzając karę łączną 2 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności (pkt 3). Tymczasem, jak wynika z treści zgody na ekstradycję Prokuratury Generalnej w H. z dnia 20 września 2017 r. (k. 83 akt XXI Kop (...)), zgoda ta dotyczyła wykonania kary w związku z czynami karalnymi objętymi Europejskim Nakazem Aresztowania wydanym przez Sąd Okręgowy w K. w dniu 30 czerwca 2016 r., sygn. akt XXI Kop [...] /16. Zawierające ENA postanowienie tego Sądu obejmowało natomiast wyłącznie wykonanie kar orzeczonych wyrokami Sądu Rejonowego w C. z dnia 2 marca 2009 r., sygn. akt II K (...) oraz z dnia 4 czerwca 2013 r., sygn. akt II K (...) (k. 9-10 akt XXI Kop (...)). W związku z tym w dacie wyrokowania w tej sprawie tak przez Sąd pierwszej, jak i drugiej instancji, nie było możliwe wykonywanie kar wymierzonych skazanemu wyrokiem Sądu Okręgowego w K. z dnia 8 listopada

2006 r., sygn. akt XVI (...) oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w C. z dnia 25 listopada 2013 r., sygn. akt II K (...), gdyż na wykonanie kar objętych tymi orzeczeniami nie została udzielona zgoda państwa wydania, a skazany nie zrezygnował z zasady specjalności (k. 83 akt XXI Kop (...)).

Stwierdzone uchybienie obliguje więc, zgodnie z treścią art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k., do uchylenia zaskarżonego orzeczenia, wszakże przy założeniu, że takie rozstrzygnięcie nastąpi na korzyść skazanego (art. 439 § 2 k.p.k. w zw. z art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k.). Tak w niniejszej sprawie wszelako jest.

Jak wynika z uzyskanych z systemu NOE-SAD danych, skazany D. S. karę łączną 2 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności wymierzoną w pkt. 3 zaskarżonego wyroku Sądu Apelacyjnego w (...), przy zaliczeniu okresów rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 29 grudnia 2010 r. do dnia 31 grudnia 2010 r. oraz od dnia 13 lipca 2017 r. do dnia 11 października 2017 r. odbył w całości w dniu 5 maja 2020 r. (k. 34b akt Sądu Najwyższego). Natomiast od dnia 5 maja 2020 r. zaczął odbywać karę 3 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności wymierzoną w pkt 1 wskazanego wyżej wyroku Sądu odwoławczego. Koniec tej kary, przy uwzględnieniu okresów rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie Sądu Okręgowego w K. o sygn. akt XVI K (...), tj. od dnia 7 października 2005 r. do dnia 8 listopada 2006 r., od dnia 11 maja 2007 r. do dnia 30 lipca 2007 r. oraz od dnia 29 sierpnia 2007 r. do dnia 13 października 2008 r., upłynie w dniu 26 lipca 2021 r.

Z kolei uchylenie zaskarżonego wyroku, jak również zmienionego nim wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 13 września 2018 r., sygn. akt XVI K (...), który orzekał wprowadzić o połączeniu kar wymierzonych wyrokami objętymi zgodą na wydanie (Sądu Rejonowego w C. w sprawach o sygn. akt II K (...) i II K (...)), nie podlegających jednak łączeniu w oparciu o przepis art. 85 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. (art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw – Dz. U. 2015.396), skutkować powinno wykonaniem orzeczonych w tej sprawie kar jednostkowych.

Spośród tych kar:

- kara 3 lat pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem Sądu Okręgowego w K. z dnia 8 listopada 2006 r., sygn. akt XVI K (...), została wykonana w całości wobec

nieodwołania udzielonego w niej warunkowego przedterminowego zwolnienia (art. 82 § 1 k.k.);

- kara roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego w C. z dnia 23 listopada 2013 r., sygn. akt II K (...), nie może obecnie zostać zarządzona do wykonania, ponieważ wobec uprawomocnienia się tego wyroku w dniu 3 grudnia 2013 r., w dniu 3 czerwca 2019 r. upłynęło 6 miesięcy od zakończenia wyznaczonego skazanemu okresu próby (art. 75 § 4 k.k.);

- kara 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego w C. z dnia 4 czerwca 2005 r., sygn. akt II K (...), w związku z dotychczasowymi podlegającymi zaliczeniu okresami pozbawienia wolności (29-30 grudnia 2010 r. oraz począwszy od dnia 17 lipca 2017 r. tj. zatrzymania na terytorium Niemiec i zastosowania tymczasowego aresztowania) wykonana została *de facto* w dniu 14 stycznia 2020 r.;

- kara roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego w C. z dnia 2 marca 2009 r., sygn. akt II K (...), wykonywana w tym układzie jest od dnia 14 stycznia 2020 r., a więc koniec jej wykonania upłynie w dniu 14 maja 2021 r.

Zestawienie dat zakończenia odbywania kary przy pozostawieniu w mocy zaskarżonego wyroku (26 lipca 2021 r.) oraz w wypadku jego uchylecia i wykonania kar jednostkowych, przy uwzględnieniu – we wskazanym wyżej układzie – kar już wykonanych (14 maja 2021 r.), nie pozostawia wątpliwości, że uwzględnienie kasacji nastąpi na korzyść skazanego D. S..

Pozostaje w związku z tym do rozstrzygnięcia rodzaj orzeczenia następczego.

Brak zgody państwa realizującego wydany przez sąd polski europejski nakaz tymczasowego aresztowania na wykonanie kary nieobjętej tym nakazem stanowi, jak to wskazano wyżej, ujemną przesłankę wprowadzenia do wykonania kary pozbawienia wolności, na którą zgody nie uzyskano. Jest to jednak przesłanka usuwalna, gdyż możliwe jest wystąpienie do państwa wydania o wyrażenie zgody na wykonanie kar pozbawienia wolności nieobjętych pierwotnym nakazem. W niniejszej sprawie mogłoby to dotyczyć wyłącznie kary 3 lat pozbawienia wolności

orzeczonej wyrokiem Sądu Okręgowego w K. z dnia 8 listopada 2006 r., sygn. akt XVI K (...), ponieważ kara roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego w C. z dnia 25 listopada 2013 r., sygn. akt II K (...), z uwagi na treść art. 75 § 4 k.k. – jak to zasygnalizowano wyżej – nie może już zostać zarządzona do wykonania. Pomimo istnienia teoretycznej możliwości połączenia kar pozbawienia wolności i orzeczenia kary łącznej obejmującej karę wymierzoną przez Sąd Okręgowy w K. w sprawie o sygn. akt XVI K (...) (po ewentualnym uzyskaniu zgody państwa wydania) z karą roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności wymierzonej w sprawie Sądu Rejonowego w C. o sygn. akt II K (...), uznać należało, że nie jest możliwe – po uchyleniu zaskarżonego wyroku – przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania. Byłoby to postąpienie sprzeczne z powołanym wyżej art. 439 § 2 k.p.k., stanowiąc – w istniejącym układzie procesowym – rozstrzygnięcie na niekorzyść skazanego. Powyższe obligowało sąd kasacyjny do umorzenia postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego.

Orzeczenie o kosztach procesu znajduje podstawę w treści art. 637a k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. w zw. z art. 632 pkt 2 k.p.k.